

[Hartvig Frisch.]

man kan blot se i Slutningen af det ærede Medlem Hr. Duborgs Betragtninger, hvor det ærede Medlem kommer ind paa Spørgsmaalet: eventuelle Stigninger i Sukkerpriserne og Følgerne deraf, og beklager sig over, at Roedyrkerne ikke vil kunne faa Topprisen, som Verdensmarkedet kunde give. Der tror jeg rigtignok, at Befolkningen for Alvor fik at vide, hvad Venstres Interesse for Forbrugerne betyder. Der kom det ærede Medlem til at plumpe ud med Sandheden om den Interesse, han nærer for at beskytte det store forbrugende Publikum, hvad Sukkerprisen angaar. Saa længe vi drøfter vort Forslag her, som har en ganske enestaaende lav Sukkerpris — de 32 Ø., om Sukkerprisen vil andrage efter den Stigning, her er Tale om, er i sig selv en meget lav Sukkerpris —, saa længe raaber Venstre med, at det gælder om at beskytte det store forbrugende Publikum. Men naar det ærede Medlem staar her og taler om Roedyrkerens Interesser og paa visse Punkter af sit Foredrag øjner den Chance — paa andre Tidspunkter øjner han den ikke —, at Priserne paa Verdensmarkedet kunde gaa op i 40 Ø. eller andre Tal, han nævnte, saa faar det store forbrugende Publikum i Danmark at vide, hvad Beskyttelse Venstre agter at give dem. Men her ved faar vi jo en ganske udmærket Illustration af Hensigten med vort Forslag om Statskontrol, som netop skal varetage det store Publikums Interesse, saaledes som ogsaa den højtærede Handelsminister bemærkede.

Naar saa det ærede Medlem siger: Med hvilken Ret vil man eventuelt holde Prisen i 36 Ø., hvis Priserne ellers stiger? Selvfølgelig med den Ret, der ligger i, at denne Produktionsgren henvender sig til Staten og siger: Vi maa under disse Forhold forlange at blive beskyttet. Saa siger Staten: Ja vel, saa gaar vi ind paa dette, men saa skabes der derved til Gengæld en Ret for Staten til i saadanne Tider, hvor der bliver Toldkonjunkturer, at kunne beskytte det store forbrugende Publikum, og jeg vil gerne sige, at det er just paa det Tidspunkt, at Spørgsmaalet om det store forbrugende Publikums Interesser træder frem.

Til det ærede Medlem Hr. Hans Hansen vil jeg sige, at det ærede Medlem kan lære af den Tale, det ærede Medlem Hr. Duborg holdt, hvad det er, det virkelig kommer an paa, naar det drejer sig om det store forbrugende Publikum. Det er ikke Spørgsmaalet om de 29—32 Ø., den i sig

selv meget lave Sukkerpris, vi har nu under den ganske eksempellose Stilling paa Verdensmarkedet, nej, det er Spørgsmaalet om Konjunktursvingningerne, og hvad der dermed kan følge.

Saa siger det ærede Medlem Hr. Duborg, at man sikrer Dyrkerne, at de skal tabe Penge ved Ordningen. Det skulde være en Vittighed, men det ærede Medlem faldt lidt over det, men Meningens skulde være, som jeg saa til sidst, at Dyrkerne ligefrem er sikret mod Gevinst. Ja, jeg ved ikke rigtigt! Hvis vi tager Ordningen med Sikringen af de 1 Kr. 80 Ø. som Grundpris og Sukkerprisen de 32 Ø. og ser paa de foregaaende Aars Priser, saaledes som Regnskaberne for Sukkerfabrikkerne viser det, hvor de har været nede i 28 og 27 Ø., saa kan jeg ikke indse, hvorledes det ærede Medlem vil paavise de Ting, der skulde umuliggøre, at der kan komme en Tantième til Roedyrkerne. Hvis der ikke skulde komme helt nye og ukendte Led frem, er det let overskueligt, naar man tager Regnskabet f. Eks. for 1931 og undersøger i Enkeltheder, hvordan det har stillet sig med den Pris, og hvordan det vil stille sig, naar man forhøjer Prisen med de Beløb, der her er Tale om; og tager man de Tantiémebeløb, Roedyrkerne fik i det Aar, vi kan overskue, og sammenligner med det forventede Beløb, der her kan komme, kan jeg ikke begribe, hvilket Grundlag det ærede Medlem skulde have for at sige til Roedyrkerne, at det eneste, der er sikkert, er, at de er sikret mod Gevinst. Det viser, at det ærede Medlem ikke har gjort sig Umage for at forsøge at se, hvordan det vil gaa med en Pris af 32 Ø. Det er jo det ejendommelige ved Forslaget, at det lukker Verdensmarkedet ude i den Forstand, at man kan overskue det danske Marked for sig, og derved bliver det ingen utænkelig Ting at tale om, hvad Dyrkerne vil faa af Fordele ved det forelagte Forslag.

Saa siger det ærede Medlem endelig til sidst, at ikke en Gang selve Formaålet, nemlig Udvidelsen af Produktionen, vil blive opnaaet. Ja, hvis det ærede Medlem skulde være et typisk Udtryk for, hvad man mener i Roedyrkerkredse, og hvis det ærede Medlems Tale og Agitation rigtig skulde kunne tage Fart i de paagældende Kredse, saa kunde der maaske rejses Stemninger mod at tegne Arealer. Men saa skal Lovforslaget ikke have Skylden derfor, men saa maa Skylden lægges paa de Ord, hvorved Forslaget lægges for Hånd; og paa disse Indvendinger imod Forslagets rent saglige Indhold, hvor man overser alt,